

[Henning Philipsen.]

disse offentlige virksomheder i deres egne organisationer skulle have noget interesserfællesskab med det private arbejdsmarkeds arbejdsgiverorganisationer. Det forekommer mig, som om man ikke rigtig har forstået den sammenhæng hos dem, der er modstandere af forslaget. Det er jo det, det drejer sig om. Hvorfor skal den retstilstand, som hersker på det private arbejdsmarked, overføres til det offentlige?

Jeg er helt enig i det, man nu citerer ministeren for offentlige arbejder for, at alene den omstændighed, at f. eks. kraftværkerne ikke var medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, ikke i sig selv betyder, at de ikke kunne blive udsat for konflikt. Naturligvis kan de det. Men hvis de nu bliver udsat for konflikt, så er det sandsynligt — ja, det er endda meget rimeligt — at antage, at det er for så vidt ikke en situation, som kraftværkerne har haft nogen som helst indflydelse på, for det afgøres ensidigt for arbejdsgiverpartens vedkommende af Dansk Arbejdsgiverforenings hovedbestyrelse og ingen andre. Det synes jeg man skal holde sig for øje. Det er jo det, det drejer sig om i denne sag.

Ministeren og andre har gjort opmærksom på dette forslags forhold til grundlovens § 78, og andre har talt om, at det drejer sig om retten til at organisere sig. Jeg mener ikke, dette forslag hindrer nogen i at organisere sig. Men det må dog stadig væk være folketinget, som, hvad angår de statslige virksomheder, må kunne afgøre, om disse virksomheder skal være medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening eller ej. Det er dog folketinget, der må træffe den afgørelse.

Når det drejer sig om de koncessionerede virksomheder, så er det for mig ganske klart, at det må afhænge af koncessionsbetingelserne, om disse virksomheder kan være medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening.

Jeg er helt klar over det, ministeren gjorde opmærksom på, nemlig de forpligtelser, som vi har indgået, når det drejer sig om ILO-konventionen — sådan tror jeg nok det hedder, er det ikke korrekt? Men når man ikke kan forhindre dem i at tilslutte sig andre organisationer, så ligger heri også, at man godt må lade være med at gøre det. Man kan altså også undlade at gøre det, der er ikke en pligt til at gøre det, og det er nok

det, der er det væsentligste i den forbindelse.

Jeg er tilfreds med de bemærkninger, som ministeren gjorde om, at vi burde nedsætte et særligt udvalg, og jeg er i særdeleshed tilfreds med støtten fra hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) til et sådant forslag om, at vi kommer til virkelig at grave disse problemer igennem.

Dette er efter min opfattelse et spørgsmål om, at man sikrer en organisationsfrihed, således at ikke en lille snæver kreds, som måtte være i flertal i Dansk Arbejdsgiverforenings hovedbestyrelse, skal kunne bestemme, om danske elværker kommer ud i konflikt eller ej. Det er efter min opfattelse noget, som danske elværker selv skal afgøre.

Nu siger hr. Adam Møller, at strejkevarsel jo bliver afgivet som følge af, at de, der er beskæftiget på kraftværkerne, er medlemmer af en fagforening, og det er naturligvis rigtigt. Forskellen er bare, at når man melder sig i en fagforening, så er det noget, man gør frivilligt, men ingen af de forbrugere, eksempelvis, som tegner kraftværkerne, er på noget tidspunkt blevet spurgt, om de kompetente forsamlinger, de har, har haft nogen som helst kompetence til at melde disse virksomheder ind i Sammenslutningen f. eks. og dermed i Dansk Arbejdsgiverforening. De er ikke på noget tidspunkt blevet spurgt. Derfor er det, jeg stadig væk vil hævde, at dette er et spørgsmål om at sikre organisationsfriheden i stedet for det modsatte.

Vi deltager naturligvis gerne i det udvalgsarbejde, der måtte komme. Jeg takker for tilsagnet såvel fra ministeren som fra den socialdemokratiske ordfører.

Erik Andersen (Fr. borg amt): Hr. Adam Møller var inde på de servicefunktioner, medlemmerne af Dansk Arbejdsgiverforening havde mulighed for at udnytte, og jeg er enig i hr. Adam Møllers betragtninger om, at en arbejdsgiverorganisation giver mulighed for konsultativ bistand på mange andre områder end de fagretlige, og at et medlemskab giver andre fordele til en virksomhed end en stram overenskomst.

Vi er ikke i socialdemokratiet organisationsfjendske, og vi ønsker heller ikke at knægte organisationsfriheden. Vi kunne have undgået hele debatten om dette med-